

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13CoP/81/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6313202433
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6313202433.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v právnej veci navrhovateľky: F. F., rod. K., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX X., A. XX/XX, proti odporcovi: J. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX X., A. XX/XX, o rozvod manželstva a o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, a to: X. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom ako účastníci, zastúpená kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Brezne, o odvolaní navrhovateľky zo dňa 12. 07. 2013 proti rozsudku Okresného súdu Brezno č.k. 8P/54/2013-52 zo dňa 18. 06. 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh navrhovateľky zamietol (výrok I.) a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (výrok II.).

Proti rozsudku okresného súdu podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľka. Uviedla, že návrh na rozvod manželstva podávala po zrelej a dlhej úvahe. Odporca o podanom návrhu vedel, súhlasil s ním a sám uznal, že ich manželstvo je dlhodobo nefunkčné. Manželstvo je problematické viac ako 6 rokov, ale v záujme detí sa snažila o zachovanie vzťahu. V rozsudku okresného súdu je uvedených viacero nepresností. Je pravda, že žijú v spoločnej domácnosti, avšak len z toho dôvodu, že momentálne nemá na náhradné bývanie, ktoré si stále hľadá. Bývanie v spoločnej domácnosti neznamená, že s odporcom si rozumejú a ich vzťah je harmonický a funkčný, práve naopak, čoraz častejšie dochádza ku konfliktom a napätie pretrváva neustále. Je nepravdivé tvrdenie odporcu, že spolu varia, upratujú a finančne hospodária. Ona navarí pre všetkých, ale len z ľudského hľadiska. Je pravda, že po prvom pojednávaní sa začali viac rozprávať, čo ale neznamená, že ich vzťah sa zlepšil. Preberali len otázky týkajúce sa vyriešenia bytovej situácie po rozvode a ďalšie otázky s tým súvisiace. Psychologické poradenstvo odmieta, nakoľko podľa jej názoru to nemá význam. Z jej strany je manželstvo dlhodobo nefunkčné a citovo chladné. Nepozná dôvod, pre ktorý odporca zmenil po prvom pojednávaní názor na rozvod ich manželstva, toto jeho rozhodnutie považuje len za účelové. Jej dlhodobá práceneschopnosť nemá a nemala žiaden vplyv na ochladenie ich vzťahu a znefunkčnenie manželstva, lebo k tomu došlo už dávno predtým. K náprave vzťahu nedôjde ani po jej nástupe do zamestnania. Na základe uvedených skutočností žiadala, aby odvolací súd ich manželstvo rozviedol, na čas po rozvode zveril maloleté dieťa do jej osobnej starostlivosti a odporcovi uložil povinnosť prispievať na výživu dieťaťa výživným vo výške súdom určenej.

K odvolaniu navrhovateľky vyjadrenie podané nebolo.

V dôsledku podaného odvolania krajský súd vec prejednal v medziach daných ust. § 212 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“),

postupom podľa ust. § 214 ods. 2 OSP bez nariadenia pojednávania a rozsudok okresného súdu podľa ust. § 221 ods. 1 písm. h/ OSP zrušil a podľa ust. § 221 ods. 2 OSP vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie z týchto dôvodov:

Navrhovateľka sa návrhom doručeným okresnému súdu dňa 07. 03. 2013 domáhala rozvodu manželstva, zverenia maloletého dieťaťa do svojej osobnej starostlivosti, uloženia vyživovacej povinnosti odporcovi. Styk odporcu s dieťaťom upraviť nežiadala.

Okresný súd podaný návrh zamietol. Okresný súd vec právne posúdil podľa ust. 1 ods. 2, § 18, § 23 ods. 1a 2 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o rodine“). Z vykonaného dokazovania okresný súd zistil, že účastníci sú manželmi od XX. XX. XXXX, t.j. vyše 20 rokov. V poslednom období sú vzťahy medzi nimi narušené. Ide o bežné problémy súvisiace s dlhodobou nezamestnanosťou, s dlhodobou práceneschopnosťou navrhovateľky, s tým, že ich dcéry odrástli - jedna je už dospelá, druhá takmer dospelá. Tieto vzťahy medzi účastníkmi však nie sú narušené takou intenzitou, aby ich manželstvo bolo trvalo rozvrátené. Je ešte možné očakávať od nich obnovenie manželského spolužitia. O náhrade trov konania rozhodol okresný súd podľa ust. § 144 vetá prvá OSP.

Podľa § 23 ods. 1 až 3 Zákona o rodine, „súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia (odsek 1). Súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi, a pri rozhodovaní o rozvode na ne prihliada. Súd pri rozhodovaní o rozvode vždy prihliadne na záujem maloletých detí (odsek 2). Súd pri posudzovaní miery rozvratu vzťahov medzi manželmi prihliada na porušenie povinností manželov podľa § 18 a 19 (odsek 3).“

Podľa § 18 Zákona o rodine, „manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.“

Hmotnoprávnou podmienkou na rozvod manželstva je existencia vážneho narušenia a trvalého rozvratu vzťahov medzi manželmi spôsobujúca nemožnosť plnenia účelu manželstva a kumulatívne neexistencia ďalšej perspektívy obnovenia manželského spolužitia. Existencia vážneho a trvalého rozvratu vzťahov medzi manželmi musí byť v príčinnej súvislosti s nemožnosťou naplňať ďalej účel manželstva.

Odvolací súd preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a zistil nasledovné: Okresný súd vo veci podaného návrhu rozhodol napadnutým rozsudkom na druhom pojednávaní. Z vyjadrení a postoja navrhovateľky v konaní vyplýva, že táto vo vzťahu k odporcovi celkovo citovo ochladla. Za príčiny vedúce k vážnemu rozvratu vzťahu s odporcom označila rozdielnosť ich pováh. S odporcom nemajú spoločné záujmy, už si nemajú ani čo povedať, citovo k sebe úplne ochladli, ich názory sa rozchádzajú, vadí jej aj to, keď sa jej odporca prihovorí v bežných veciach. Uvedený názor prezentovala počas celého konania pred okresným súdom a rovnaké dôvody udáva aj v podanom odvolaní. Odporca na prvom pojednávaní pred okresným súdom uviedol, že s podaným návrhom súhlasí, keďže s navrhovateľkou vlastne nemajú spoločné záujmy, deti vyrástli a ich ďalší vzťah nemá žiadnu perspektívu. Na druhom pojednávaní uviedol, že nad vzťahom s navrhovateľkou rozmýšľal a rozvádzať sa nechce. V záverečnej reči uviedol, že sa chce ešte posnažiť o zachovanie ich manželstva a podaný návrh žiadal zamietnuť. Zo správy kolízneho opatrovníka vyplýva, že ako navrhovateľka, tak i odporca s rozvodom manželstva súhlasia, ako aj to, že manželia odmietli odbornú pomoc s tým, že ani jeden už nemá záujem o obnovenie spolužitia.

Z uvedených skutočností nesporne vyplýva, že v manželskom zväzku účastníkov konania sú zjavne vážne problémy, ktoré pretrvávajú nie iba krátky čas. Z doposiaľ vykonaného dokazovania sa odvolaciemu súdu javí, že vzťahy medzi manželmi sú vážne narušené a trvalo rozvrátené tak, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov už nemožno očakávať obnovenie manželského

spolužitia. Z výpovedí manželov vyplýva, že sa vzájomne odcudzili, každý z nich má rozdielne záujmy a názory, manželstvo nefunguje ani po intímnej stránke a neplní v zásade už ani výchovnú funkciu, vzhľadom k veku detí pochádzajúcich z manželstva. Aj odporca v konaní súhlasil s dôvodmi rozvratu manželstva tvrdenými navrhovateľkou, svoj názor zmenil až na druhom pojednávaní, keď uviedol, že s rozvodom nesúhlasí. Dĺžka pretrvávajúcej krízy v manželstve naznačuje trvalosť rozvrátenia vzťahu manželov. Účelom manželstva je vytvoriť harmonické a trvalé spoločenstvo, ktoré zabezpečí riadnu výchovu detí. Manželstvo počas svojej existencie plní funkciu sociálnu, ekonomickú, biologickú a výchovnú. Pokiaľ manželstvo prestane spĺňať uvedené funkcie, možno ho rozviesť, nakoľko pri takejto situácii budú splnené podmienky na jeho rozvod. Z konania pred okresným súdom odvolací súd nezistil, že v danom prípade by si manželstvo niektorú z týchto funkcií ešte plnilo. Okresný súd návrh navrhovateľky na rozvod manželstva zamietol s tým, že podľa jeho názoru vzťahy medzi účastníkmi nie sú narušené takou intenzitou, aby ich manželstvo bolo trvalo rozvrátené a konštatoval tiež, že ešte je možné očakávať obnovenie manželského spolužitia. Okresný súd ale na margo daného konštatovania neuviedol, aké konkrétne úvahy ho k nemu viedli a z odôvodnenia napadnutého rozsudku ani nevyplýva dôvod, na základe ktorého dospel okresný súd k záveru, že od manželov možno očakávať obnovenie manželského spolužitia, najmä vzhľadom k celkovému postoju účastníkov konania, ktorí obaja zásadne odmietli aj akúkoľvek možnosť odbornej pomoci pri riešení manželských problémov. Vzhľadom k uvedenému dospel odvolací súd k záveru, že okresný súd nedostatočne zistil skutkový stav veci, preto musel rozsudok okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Úlohou okresného súdu bude zistiť, či došlo k náprave vzťahu medzi manželmi a aké konkrétne kroky odporca urobil resp. mieni urobiť pre nápravu manželského vzťahu. Na základe doplneného dokazovania okresný súd vo veci nanovo rozhodne.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0.

Poučenie:

proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.